

Kdor se torej odloči, da bi kot odrasel sprejel zakramente, naj se obrne na župnika ali drugega duhovnika, ki ga bo poučil, kaj v tem primeru storiti. Navadno se tak katehumen priključi eni od skupin, kjer katehumenat redno poteka. Tam se bo poučil o nadaljnjem poteku priprave. V času priprave, ki traja nekako eno leto, bo katehumen spoznal bistvo krščanske vere in mesto Cerkev v verovanju v Cerkev.

Biti krščen, biti kristjan, je poklic

Živeti krščanski poklic pomeni: trdno verovati v Boga. Vsak dan moliti z vsem srcem. Zavzeto sodelovati vsaj vsako nedeljo in vsak praznik pri sveti maši. Redno hoditi k sveti spovedi. Redno se hraniti z Jezusovim Telesom pri svetem obhajilu. Kdor živi kot zakonec, se poroči cerkveno! V času bolezni ali starosti gre k spovedi, prejme sveto obhajilo in bolniško maziljenje. Kristjan si bo močno prizadeval spolnjevati Božje in cerkvene zapovedi. Ljubi vsakega človeka.

Vernik, ki bo ostal zvest zahtevam svojega krsta, bo mogel oditi s tega sveta »z znamenjem vere«, z vero svojega krsta, v pričakovanju blaženega gledanja Boga, ki je dovršitev vere in v upanju na vstajenje.

zakrament krsta

Krst je temeljni cerkveni zakrament, zajame celotno osebo in ji podeli novo življenje. Kdor prosi za krst zase ali za svojega otroka, sprejema resno odgovornost. Prvi, ki je krščeval, je bil Janez Krstnik. Ljudje so prihajali k njemu in se spovedovali svojih grehov. Priznavali so, da so ljudje in da njihova pravičnost ne izhaja iz njihovih zaslug. Obžalovali so, da njihovo življenje ni bilo brez greha in prosili odpuščanja. Namen Janezovega krsta je bil globoko spremeniti mišljenje ljudi.

S krstom so nam odpuščeni vsi naši grehi. Na poseben način prejmemo temeljne kreposti: vero, upanje in ljubezen. Postanemo polnopravni člani Božjega ljudstva – Cerkev.

Ime

Že pred rojstvom otroku izberete ime. Bo vaš otrok v življenju nanj ponosen in vesel, da ste mu ga dali? Pri krstu dobi ime svetnika ali svetnice, ki se bo pred Bogom zavzemal za vašega otroka in krščenec ga bo spoznaval in vedno bolj posnemal v svojem življenju.

Glavno dejanje krsta vsebuje tri bistvene prvine: potopitev v vodo, besede, ki jih izgovarja krstitelj, ko krščenca pokliče po imenu in nadaljuje: "Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha", ter vera s katero krščenec, oziroma njegovi starši sprejmejo to besedo.

Maziljenje s krstnim oljem

Olje vedno pomeni nežnost, ljubezen, pozornost ... Krstno olje, s katerim smo maziljeni pri krstu, je olje ozdravljenja. Maziljenje s krstnim oljem nakazuje, da je ozdravljajoča moč, ki izvira iz Jezusa Kristusa, močnejša od ran, ki jih bo otrok (krščenec) prejel v svojem življenju.

Maziljenje s krizmo

Krizma je oljčno olje, pomešano z balzamom in dišavami in razširja izredno prijeten vonj; je olje za maziljenje kraljev. Maziljenje s krizmo poudarja, da smo kraljevske, preroške in duhovniške osebe, da nad nami počiva Božji blagoslov. S krstom smo postali kraljevski ljudje, ljudje, ki živijo v prvi osebi in njihovo življenje ni odvisno od drugih; ljudje, ki so sami s seboj v miru in zato more iz njih izžarevati mir.

Krstna sveča

Vsak človek prinaša upanje na ta svet. To čudovito misel izraža pri krstnem obredu povabilo krščevalca očetom novokrščencev, da ob velikonočni sveči prižgejo krstne sveče svojih otrok. Z vsakim novim rojstvom bi moral svet postati svetlejši in toplejši.

Boter

Botrstvo izvira že iz časa prve Cerkve. Takrat so se za krščanstvo odločali predvsem odrasli ljudje. Ko so želeli sprejeti vero v Kristusa in biti krščeni, so si izbrali zgledne kristjane, ki so jim s svojim zgledom in učenjem to vero predstavili. Ti "učitelji" so potem pri krstu jamčili za novokrščence in se obvezali, da jim bodo pri duhovni rasti pomagali. Botri so priče občestva in morajo imeti prejete vse zakramente uvajanja (krst, obhajilo, birmo), če so poročeni, morajo biti poročeni cerkveno. Samo civilno poročenim ali neporočenim parom, ki živijo skupaj, se mora dovoljenje za botrstvo odkloniti. Ravno tako ni primeren za botra, kdor je bil po lastni krivdi kaznovan na zaporno ali drugo visoko kazen, ali bi zaradi svojega načina življenja lahko povzročil pohujšanje (odvisniki od alkohola ali drog, preprodajalci in tatovi, pretepači in nasilneži...). Tudi kristjani, ki hote opuščajo ali zavračajo prejetje zakramentov in zaradi svojega načina življenja ne praznujejo Gospodovega dne in drugih praznikov, niso primeri za botre.

Biti boter je gotovo čast, odgovornost in naloga, saj s svojim zgledom in nasveti pomagajo staršem podpirati vero novokrščenca. Vsak boter mora za botrstvo dobiti dovoljenje domačega župnika. Če je boter iz druge župnije mora to dovoljenje prinesiti sam ali po starših novokrščenca, najkasneje do dne priprave, in ga predložiti župniku.

Starši naj v času od najave krsta do priprave opravijo spoved.

Priporočljivo je, da je otrok krščen v župniji, v kateri s svojo družino biva. To pa ne pomeni, da ne smemo prositi za krst v drugi župniji. Za tak krst je potrebno imeti pisno dovoljenje župnika župnije, kjer ima otrok stalno bivališče.

Katehumenat

Krščevanje odraslih je bila v prvih stoletjih Cerkve običajna praksa. Priprava na krst se je vršila skozi obdobje katehumenata, kjer so kandidati za krst odkrivali verske skrivnosti in spoznavali bistvene lastnosti krščanskega življenja. Na veliko soboto so prejeli zakrament svetega krsta. Mnogi se kot odrasli odločajo, da bi prejeli sveti krst in druge zakramente. Včasih ta želja izvira iz želje skleniti cerkveni zakon, včasih pa je sad odločitve za Boga in krščansko vero.

